

[Industriministeren]

har meddelt, at forbrugere, der føler, at deres kort er blevet misbrugt, og ikke kan give en forklaring på det, ved at underskrive en tro og love-erklæring får tilbageført beløbet uden problemer, og så bliver der indgivet en politianmeldelse. Problemet er altså løst.

Der er ifølge det oplyste fra 18. januar, jeg har fået fra PBS, kun én sag, der ikke er blevet løst, og det skyldes, at der er en forbruger, der nægter at underskrive en tro og love-erklæring, og det kan jeg ikke anse for et stort problem. Så langt er vi altså kommet i den sag, men det har intet direkte med loven at gøre.

Hvad angår de mange kommentarer, der er kommet til paragrafferne, kan jeg sige, at vi med den her foreslåede afskaffelse af paragraffer til fulde føler, at de paragraffer, der er behov for, er dækket ind via andre paragraffer eller anden lovgivning, som er strammet i mellemtiden. Hvad angår registeret, som vi ønsker afskaffet, kan jeg sige, at det har været meget lidt brugt, og at det er meget ressourcekrævende. Helt adskille, hvor mange mennesker der har administreret loven, fra dem, der udelukkende har siddet med dette register, kan jeg ikke, men som det fremgår af bemærkningerne, har der altså været 11 mennesker beskæftiget i denne lovgivnings administration.

Registeret har været benyttet urimeligt få gange. Vi har ikke foretaget en egentlig registrering, men vi kan sige, at det sammenlagt nok ikke overstiger 10 gange på alle disse år. Så registeret er altså ikke noget, der bliver brugt.

Vi har på opfordring bevaret anmeldelsespligten, og disse anmeldelsesformularer og anmeldelsesoplysninger vil stå hos forbrugerombudsmanden, således at han kan gå tilbage i disse ting, når der bliver rejst klager af den ene eller den anden art vedrørende nogle af kortudstederne. Samtidig har forbrugerombudsmanden jo også fået mulighed for at ordne en hel del af de sager, som nu er specifikt reguleret i de paragraffer, vi afskaffer. Det vil fortsat være således, at forbrugerombudsmanden kan gribe ind.

Jeg vil også lige gøre opmærksom på, at forbrugerprofiler, og hvad der ellers har været nævnt, er noget, der jo i forvejen kan gribes ind over for på generelt plan. Derfor synes vi ikke, der er nogen grund til at opretholde det.

Den organiserede skiltning hører ikke hjemme under dette lovforslag, så det vil jeg ikke kommentere.

Jeg vil i øvrigt kun sige, at vi naturligvis også vil yde udvalget den assistance, vi kan, og jeg håber på en velvillig behandling.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg bemærkede, at ministeren i sit svar siger, at årsagen til, at man er nødt til at foreslå disse ændringer nu, er, at det griber meget belastende ind i den gældende lovgivning i forhold til ny teknik. Og så sad jeg og ventede, at vi fik nogle gode argumenter for, hvad det var, der greb så belastende ind i forhold til den ny teknik.

Jeg håber, ministeren vil sige lidt om det, for jeg synes ikke, der er nogen, der har fremført ét argument, der sagligt kan påvise, hvad det er, der forhindrer betalingskortenes mulige og endda udvidede brug fremover. Tværtimod. Jeg mener netop, vi må konstatere, at vi i modsætning til den utryghed, der var, inden loven blev vedtaget i 1984, med dankortbetalingskortloven fik skabt en tryghed og en sikkerhed ikke mindst i forbindelse med brugen af Dankortet, hvilket har gjort, at det rent faktisk viser sig, at utrolig mange har accepteret det.

Jeg vil gerne i forebindelse med spørgsmålet om registrering af kortudstedere stille ministeren et spørgsmål. Når anmeldelsesbestemmelserne ikke foreslås ophævet, synes jeg, det forekommer højst besynderligt, at man vil slette registeret, et register, som – erkendt – var krævende ressourcemæssigt i opbygningsfasen.

Vi har i dag ca. 67 sager om kort tilbage. Vi må nok erkende, at det er meget få justeringer – det håber jeg ministeren er enig med mig i – der vil ske løbende i løbet af et år. Jeg erkender også, at det tog adskillige årsværk i den første tid, inden registreringen var på plads, men jeg har meget svært ved at se, at de få registreringer frem eller tilbage, henholdsvis når der kommer en kortudsteder ind eller går én ud, kan være så krævende og betyde så mange årsværk, at man kan mene, et så afgørende punkt som dette skal slettes i loven.

Hvordan vil man styre væksten i forbrugerkreditte fremover? Er det ikke også overordentlig vigtigt, at registreringsbestemmelsen opretholdes i den sammenhæng? Før 1985 havde vi intet overblik over, hvad der fandtes af betalingskort, hvilken omsætning der var på kredit, eller hvor mange forbrugere der havde kreditkort. Der fandtes ingen statistik i Danmark på det tidspunkt.